

EVOLUȚIA PIEȚEI MONDIALE A ALUMINIULUI IN PERIOADA 2003-2013

Florela STOIAN¹

Rezumat

Lucrarea tratează principalele aspecte ale evoluției pe termen lung a pieței mondiale a aluminiului (cerere, ofertă, prețuri), metal utilizat pe scară largă în producția industrială. Analiza evidențiază influența majoră a crizei economice din 2008-2009 asupra pieței mondiale a aluminiului, perioadă în care scăderea semnificativă a cererii a determinat creșterea excedentului de metal, în timp ce oferta a urmat un trend ascendent, contribuind la accentuarea dezechilibrului pieței și exercitând presiune asupra prețurilor metalului la Bursa de Metale de la Londra (London Metal Exchange-LME).

Cuvinte cheie: aluminiu, bauxită, metale neferoase, producția, consumul și comerțul cu aluminiu, prețul aluminiului.

Clasificare JEL : E00, E20, E23, E27, E30, L72

¹ Doctor în economie, Cercetător științific, Institutul de Economie Mondială, Academia Română.

1. Principalele evoluții pe piața mondială a aluminiului în perioada 2003-2013

Piața mondială a aluminiului a fost relativ echilibrată în intervalul 2003-2007, caracterizându-se prin creșterea cererii cu o rată medie anuală de 8%, care a depășit pe cea a majorării producției. Cererea susținută pentru metal, în special în țările asiatice, a creat condiții pentru ascensiunea cotațiilor la Bursa de Metale de la Londra (London Metal Exchange - LME), în întregul interval. După o majorare de 5,8% în 2003, cotația medie a aluminiului a înregistrat creșteri semnificative în anii următori – de 19,8%, 10,6% și, respectiv, 35,2% în 2006. În intervalul ultimilor zece ani cotația medie anuală a atins maximum de 2.640,10 \$/tonă în 2007.

Declanșarea crizei economice mondiale în 2008 a produs modificări importante în evoluția consumului și a producției (Netherlands Organisation for Applied Scientific Research [NOASR], 2014), iar piața aluminiului s-a caracterizat prin excedent masiv ca urmare a scăderii cererii și a creșterii excesive a ofertei, încurajată de prețurile ridicate din 2007. Supraoferta de metal în condițiile cererii scăzute a avut ca urmare diminuarea severă a cotațiilor metalului la bursa londoneză. Cotațiile au rămas volatile în următorii doi ani, iar mediile anuale din 2008 și 2009 s-au situat pe o curbă descendentă, după scăderea cu 2,5% și respectiv 35,3%. Deși aceasta a fost urmată de o redresare în 2011, în anul 2012 cotațiile au revenit pe un trend descendent. Căderea drastică a prețului aluminiului de la finele primului trimestru al anului 2013 s-a accentuat la sfârșitul aceluiași an, când s-a înregistrat un minim de 1.695 \$/tonă, la 3 decembrie 2013, iar media anuală a cotațiilor aluminiului la LME a înregistrat o scădere de 8,58% față de media anuală anterioară, la 1.846,14 \$/tonă.

Reducerea de capacități impuse de existența supraofertei au început treptat să se reflecte în volumul producției de metal obținut pe cale primară, în 2014. Declinul cotațiilor metalului alb la LME în special după 2008-2009 a fost generat de supraoferta masivă la nivel mondial, creată prin menținerea în funcțiune a celei mai mari părți a capacității de producție existente pe plan internațional, chiar și în condițiile în care unele companii au înregistrat pierderi financiare. În ciuda eforturilor producătorilor occidentali de a reduce producția, producătorii din China și Orientul Mijlociu au adăugat noi capacități, fapt care a determinat scăderea dramatică a prețului aluminiului, limitat în intervalul 1.700-1.900 \$/tonă. Producția suplimentară a provenit în cea mai mare parte de la marile companii din lume (Rusal, Alcoa, Rio Tinto), China (Chalco), cât și din Orientul Mijlociu.

De la 3,895 milioane tone de aluminiu, reprezentând 14% din oferta mondială de metal alb, în anul 2003, China și-a majorat în permanență producția

(conform statisticilor Abare Australian Commodity, 2012), cu o rată medie de 20% în perioada 2003-2013 (diminuată de scăderea cu 2,2% în 2007), sporindu-și ponderea în producția mondială, la 33% în 2007 și la 48 % în 2013. La finele aceluiași interval, China a devenit cel mai mare consumator de aluminiu, ocupând o pondere de 52,2% în consumul mondial, în creștere de la 18,8% în 2003. Producția de aluminiu rafinat din China a fost obținută în proporție de 30% în condiții ineficiente, utilizând tehnologii învechite și cu costuri ridicate. În ciuda pierderilor financiare și a riscurilor privind respectarea condițiilor impuse pentru protecția mediului, China continuă să majoreze, an de an, capacitatea de producție în industria aluminiului. Creșterea capacității de producție a aluminiului primar în China este determinată de o serie de factori:

- asigurarea necesarului intern, având în vedere că alături de oțel, cupru și petrol, aluminiul este una dintre mărfurile esențiale în dezvoltarea economică rapidă a Chinei. Relația costuri-beneficii va fi modificată în următorii ani, când noile capacități care vor fi amplasate în zona de vest (provinciile Xianjiang, Qinghai, Ningxia) vor beneficia de energie electrică ieftină provenind din centralele proprii ce vor funcționa pe bază de cărbune. Noile topitorii din vestul Chinei vor produce metal primar al cărui cost de fabricație va fi scăzut și vor fi aprovizionate cu energie electrică de la surse sigure și stabile, ceea ce va conduce la scăderea costurilor de producție în comparație cu topitoriile din afara Chinei;

- respectarea planului de dezvoltare economică, ce prevede o creștere rapidă (Biswas, 2013), crearea de locuri de muncă și generarea de venituri către stat;

- reducerea cheltuielilor de capital cu până la 60% față de alte state.

Potrivit afirmațiilor specialiștilor de la AZChina, extinderea capacității nu presupune investiții financiare foarte mari, iar utilitățile sunt asigurate la un preț scăzut. Guvernul chinez nu promovează importul de aluminiu întrucât, pe lângă asigurarea cererii pentru consumul intern, urmărește:

- majorarea valorii adăugate la produsele naționale,
- evitarea taxelor la import, estimate la circa 60 milioane dolari SUA,
- prevenirea pierderii locurilor de muncă,
- evitarea riscului geopolitic

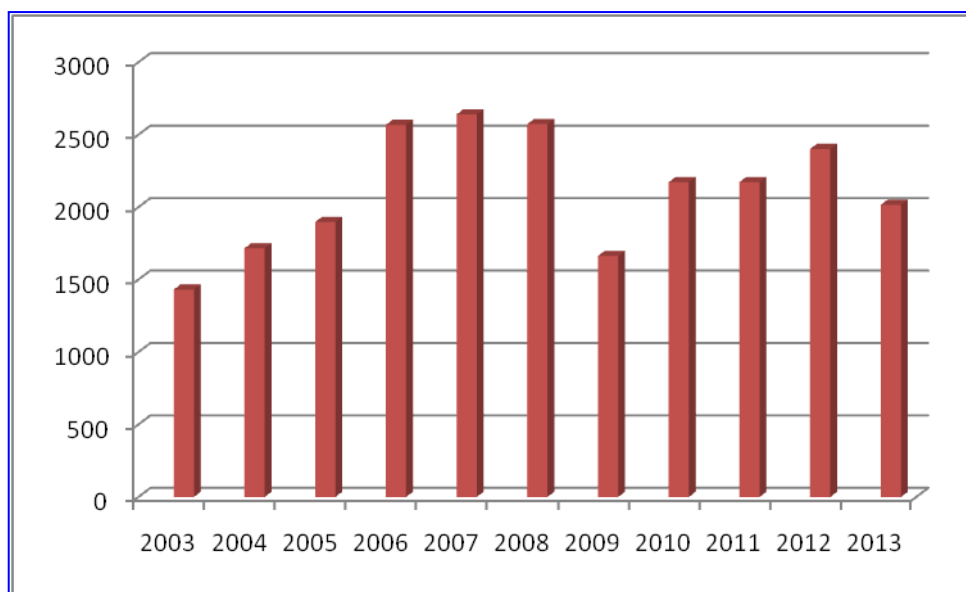
Consolidarea industriei aluminiului din China impune închiderea capacităților învechite și înlocuirea acestora cu unele eficiente. Construirea de noi capacități se va face în locații care prezintă avantaj net privind costurile energetice, respectiv zona de vest, provincia Xianjiang (Deutsche Bank [DB], 2014).

Producția de aluminiu din China, prin aportul său important la creșterea ofertei mondiale, a contribuit la menținerea prețurilor metalului alb la un nivel

relativ scăzut în ultimii zece ani (JCP Investment Partners, 2012). Prețul real a fost în scădere chiar dacă în aceeași perioadă s-au înregistrat mai multe creșteri, întrucât oferta abundentă de metal din China, pe lângă faptul că a acoperit cererea internă, a creat și un excedent care a limitat ascensiunea prețurilor metalului.

În prezent, piața mondială a aluminiului trece printr-o perioadă de schimbări semnificative, după circa un deceniu de excedent masiv, fiind perturbată de intervențiile factorilor interesați în creșterea veniturilor, prin angajarea în oferte de finanțare a circa 50-70% din stocurile de metal. Analiztii de la Institutul Internațional pentru Aluminu (International Aluminu Institut-IAI) apreciază că, alături de stocurile declarate, care însumează circa 5 milioane tone, existența stocurilor nedeclarate indică un nivel cu mult mai mare al excedentului de aluminu la nivel mondial, apreciat la circa 10 milioane tone. Caracterul limitat al reducerilor de capacități și menținerea cererii la niveluri scăzute sunt principalele motive pentru care piața mondială a rămas în excedent în 2013, cel de-al optulea an de supraofertă (DB, 2014).

Grafic nr. 1 Evoluția cotațiilor medii ale aluminiului în perioada 2003-2013

Sursa: World Metal Statistics, London Metal Exchange, Londra, 2014

Tabel nr. 1 Evoluția cotațiilor medii lunare pentru aluminiu la Bursa de Metale de la Londra în perioada 2003-2013**\$ /tonă**

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Ianuarie	1378,61	1606,83	1834,43	2377,86	2809,34	2445,52	1413,12	2235,15	2439,53	2144,14	2037,98
Februarie	1422,48	1685,98	1882,85	2455,32	2832,20	2776,93	1330,20	2048,93	2508,18	2203,88	2053,43
Martie	1389,60	1656,37	1982,36	2429,13	2761,73	3005,29	1335,84	2205,63	2552,61	2182,89	1913,08
Aprilie	1333,29	1730,15	1894,29	2621,58	2814,79	2959,27	1420,85	23416,73	2662,67	2046,53	1856,52
Mai	1398,83	1623,58	1743,70	2861,48	2794,69	2902,90	1460,45	2040,53	2592,18	2000,45	1830,57
Iunie	1410,21	1678,05	1731,30	2477,34	2677,45	2957,86	1573,73	1931,39	2555,41	1884,76	1816,28
Iulie	1436,50	1709,66	1782,40	2512,71	2732,91	3071,24	1667,96	1988,27	2512	1874,14	1767,63
August	1456,65	1692,60	1865,88	2459,93	2509,36	2764,38	1933,75	2118,14	2392,66	1838,07	1814,76
Septembrie	1415,89	1724	1839,91	2472,88	2391,25	2525,82	1834,11	2162,34	2296,68	2053,88	1760,40
Octombrie	1474,63	1820,31	1928,71	2654,59	2442,37	2121,41	1878,57	2346,57	2172,21	1975,17	1812,28
Noiembrie	1508,68	1814,32	2050,59	2702,80	2502,13	1852,43	1949,29	2333,07	2073,55	1943,05	1749,21
Decembrie	1555,29	1849,55	2245,89	2813,63	2383,53	1490,43	2180,10	2350,67	2021,78	2086,63	1738,78
Media anuală, \$/tonă	1431,60	1715,90	1898	2567,90	2640,10	2573,20	1663,50	2172,50	2401,60	2016,50	1846,14
Modificări %	5,8	19,8	10,6	35,2	2,8	-2,5	-35,3	30,5	10,5	-16	-8,4
Nivelul maxim al prețului, \$/tonă	1592,50	1964	2285	3275	2953	3291,50	2265,50	2461	2772	2308	2123
Nivelul minim al prețului \$/tonă	1315	1575	1675	2267	2316,50	1423	1253,50	1828,50	1945	1793,50	1695

Sursa: Financial Times, London Metal Exchange-LME, 2003-2014

Pentru a influența evoluția prețurilor, dezavantajate de dezechilibrul accentuat dintre elementele fundamentale ale pieței, o mare parte din cantitățile de metal tranzacționate au fost legate de ofertele de finanțare. Depozitarea metalului pe o perioadă fixată în contractul încheiat cu companiile de depozitare restrânge artificial oferta și permite producătorilor să-și compenseze pierderile financiare, prin încasarea primelor pentru metal. Această practică prelungește însă termenul la care beneficiarul va obține metalul alb, motiv pentru care oficialii LME au intervenit în vederea reducerii perioadei de așteptare până la livrarea metalului, ca și a cantităților de aluminiu angajate în ofertele de finanțare. Potrivit Citigroup, circa 65-75% din metalul în formă primară deținut de bursa londoneză devine un instrument financiar profitabil, fiind distribuit către alte destinații. Această modalitate de a plasa metalul din depozitele LME în alte locații (Detroit, Anvers și Vlissingen) este utilizată în scopul creșterii profitului producătorilor de metal și are un puternic impact asupra excedentului balanței mondiale cerere-ofertă, la acumularea căruia cea mai mare contribuție revine companiilor din China. De asemenea, practica speculativă determină creșteri ale costului asigurării aluminiului pe termen scurt.

Compensarea parțială a pierderilor financiare suferite de producători s-a făcut prin creșterea primelor de vânzare a metalului, cuprinse între 250-450 \$/tonă, respectiv suma plătită de cumpărător peste cotația stabilită la bursa londoneză, după livrarea metalului din depozitele aflate în alte locații (Vlissingen, Detroit). Această modalitate a susținut prețul metalului alb și a asigurat venituri profitabile atât proprietarilor depozitelor, cât și băncilor care au oferit împrumuturi avantajoase producătorilor. Nivelul relativ ridicat al prețului a susținut creșterea producției de metal.

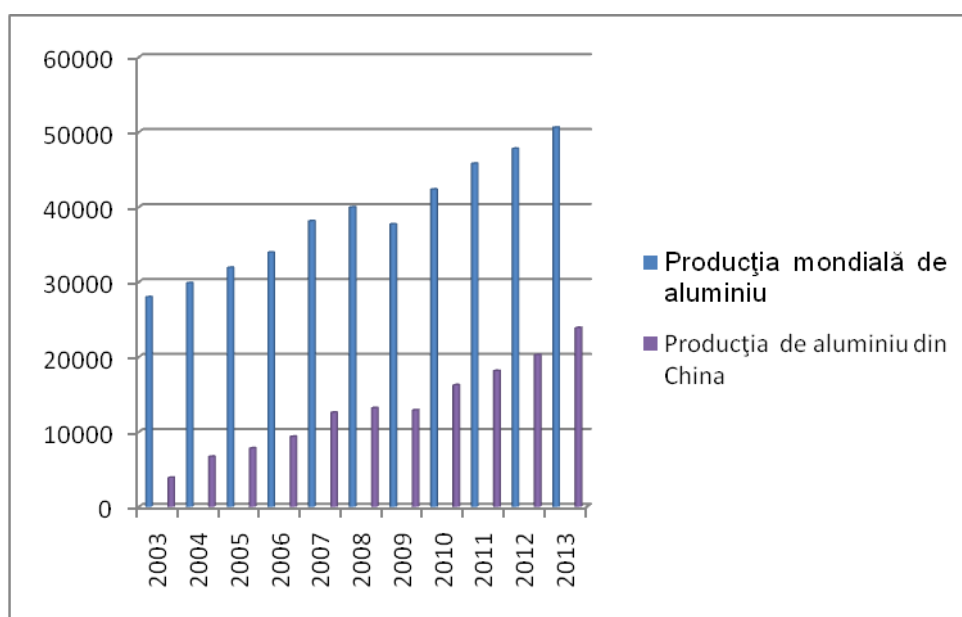
2. Evoluția producției mondiale de aluminiu în perioada 2003-2013

Cu un ritm susținut de creștere, producția mondială de aluminiu s-a situat, conform datelor Institutului Internațional al Aluminiului, la 33.938 mii tone în 2006, față de 27.986 mii tone în 2003. Creșterea prețului aluminiului la nivelul maxim, în 2007, pe fondul creșterii cererii cu 10,2%, a stimulat producția unor companii din regiunile ex-China (Rusia) care au contat pe disponibilitatea limitată a Chinei pentru bauxită de calitate superioară și care în condițiile cererii puternice pe plan intern va importa aluminiu primar.

Majorarea substanțială a producției din 2007, la 38.132 mii tone, a fost însoțită de creșterea cu 10,2% a consumului, la 37.409 mii tone, raportul dintre elementele fundamentale fiind de 98%. Ca urmare a scăderii cererii de aluminiu cu 6,3% în următorul an, excedentul de metal alb a crescut la 3.134 mii tone, de la 3.071 mii tone în 2008. După 2009, anul de vârf al crizei, trendul ascendent al producției, ca și al

consumului, a fost reluat începând din 2010. Deși producția a crescut cu 12,3% în 2010, reducerea excedentului pe piața mondială a aluminiului la 2.172 mii tone, în același an, a fost justificată de majorarea substanțială a cererii, cu 16,2%. Rata de majorare a producției de metal a înregistrat o ușoară scădere, la 8,1% în 2011 și la 4,3% în 2012, în timp ce excedentul s-a majorat la 3.318 mii tone în 2011, fiind urmat de o scădere la 2.441 mii tone în 2012. În 2013, ultimul an al intervalului analizat, rata de creștere a producției a fost de 5,8%, iar piața a urmat tendința de trecere de la excedent la deficit, care, conform statisticilor companiei Rusal, este apreciat la 1.098 mii tone. Deși cererea pentru aluminiu s-a aflat în continuă creștere (DB, 2014), oferta excedentară, la care o contribuție importantă a avut creșterea capacității de producție din China, Rusia și din Orientul Mijlociu, a favorizat menținerea stocurilor de metal la un nivel ridicat, de circa 10 milioane tone la nivel mondial.

Grafic nr. 2 Evoluția producției mondiale de aluminiu și a producției Chinei în perioada 2003-2013

Sursa World Metal Statistics, London Metal Exchange, Londra, 2014, <https://www.lme.com/>

La nivel mondial, industria aluminiului a cunoscut o gravă criză în ultimii ani, care s-a reflectat în scăderea profitului multor companii și declinul cotațiilor metalului la Bursa de Metale de la Londra. Analizând balanța cerere-ofertă din ultimii ani, reiese că motivul principal care explică situația actuală este scăderea neașteptată a cererii, cauzată de criza economică globală, cât și schimbările surprinzătoare și bruște în aval, alături de creșterea ofertei, generată de strategia Chinei de a-și extinde capacitatea de producție a aluminiului. Răspunsul producătorilor de aluminiu din regiunile din afara Chinei s-a materializat în ajustările strategice ale capacităților în scopul reducerii ofertei de metal alb.

Alcoa (SUA), una dintre cele mai mari companii din lume, continuă să elimine liniile de producție ineficiente economic, prin închiderea sau reducerea capacității existente. Restrângerea producției din primul trimestru al anului 2013, la 891.000 tone/an, este generată de închiderea topitoriei Aviles, La Coruna din Spania și a topitoriei Porto Vesme (Italia). În același obiectiv se înscrie închiderea permanentă a capacității de 44.000 tone/an la topitoria Massena (New York-SUA) și închiderea temporară a capacității de 124.000 tone/an din Brazilia, ambele finalizate la sfârșitul lunii septembrie, dar și anunțarea planului de revizuire a 460.000 tone/an în următoarele 15 luni, în vederea unei eventuale închideri.

Producția din Brazilia a fost de asemenea în scădere în cursul anului 2013, acest sector fiind afectat de costurile ridicate pentru energia electrică din ultimii ani, în ciuda posibilităților mari de a produce energie hidroelectrică cu un cost scăzut. Nivelul ridicat al taxelor și tarifelor pentru energia electrică furnizată în țară a condus, în ultimii doi ani, la închiderea a două mici topitorii. Intervenția corporației Alcoa pe lângă guvernul brazilian s-a concretizat în reducerea cu 30% a nivelului tarifelor pentru energie distribuită la consumatorii industriali, însă din cauza prețului foarte scăzut al metalului la LME și a cererii slabe, măsura nu a determinat renunțarea la raționalizarea sectorului de producție a aluminiului. Producția de aluminiu realizată în SUA s-a încadrat în rata anuală de 2 milioane tone/an în perioada ianuarie-iunie a anului 2013, diminuată semnificativ după scăderea severă a prețului metalului.

Compania **Rusal** (Rusia), cel mai mare producător din lume, și-a redus producția de aluminiu cu 316.000 mii tone (8%), la 3,85 mil. tone în 2013, după oprirea mai multor topitorii, unele dintre ele operând cu cele mai mari costuri din țară. În eforturile de a reduce excedentul de metal pe plan mondial, compania intenționează să-și restrângă capacitatea de producție cu 3,5 mil. tone în 2014.

Cea mai mare parte a capacității de producție a aluminiului din Rusia, de 4,3 milioane tone/an, amplasată în Siberia, unde costurile de producție sunt cu mult mai mici datorită utilizării energiei hidroelectrice, a rămas neafectată de planul de restricționare al companiei. În același timp, compania urmărește punerea în funcțiune a topitoriei Boguchansky (BEMO) în Siberia, ce va produce 588.000 tone/an, începând din 2014, și va diminua constant impactul reducerilor pe care compania le va efectua cu scopul echilibrării balanței mondiale cerere-ofertă, compensând în mod eficient pierderile de producție la topitoriile de mici capacități.

În ciuda eforturilor, companiile din statele ex-China nu au eliminat excedentul de capacitate prin reduceri prompte și închideri, operațiuni dificile pentru producători, întrucât producerea aluminiului are costuri fixe ridicate iar cele mai multe dintre topitorii nu dispun de o sursă de energie proprie, aceasta fiind procurată prin contracte pe termen lung și plătită în continuare și în cazul închiderii unității de producție. Din

această cauză, de cele mai multe ori, guvernele locale din provincii intervin pentru asigurarea alimentării topitoriilor cu energie electrică în regim preferențial, în schimbul menținerii locurilor de muncă. De asemenea, închiderea temporară și repornirea instalațiilor solicită costuri suplimentare și este adeseori evitată de producători.

Nivelul scăzut al prețului aluminiului, sub costul de fabricație, a stat la baza hotărârii mai multor companii producătoare de a fuziona pentru a reduce costurile de fabricație și a spori profitul financiar. În cursul anului 2013 a avut loc finalizarea a trei mari fuziuni, ale următoarelor companii de aluminiu:

1. Companiile din Dubai și din Emiratele Arabe Unite au fuzionat pentru a forma Emirates Global Aluminiu, devenită cea de-a cincea mare companie de aluminiu din lume (Ernst & Young, 2013);

2. Sumitomo Metal Industries (Japonia) a fuzionat cu Furukawa-Sky Aluminiu Corp, integrare concepută pentru accelerarea competitivității la nivel mondial și pentru îmbunătățirea costurilor de producție;

3. Chalco (China) a vândut acțiunile sale companiei de bază Chinalco, pentru a optimiza procesul de producție.

Atât fuzionarea companiilor cât și restrângerea producției la unități de mare capacitate din lume (Alcoa-SUA, Rusal-Rusia) nu au avut însă efectul scontat asupra ofertei și evoluției cotațiilor metalului alb. Eforturile de a combate supra-capacitatea, depuse în ultimii ani, au fost ineficiente. Chiar dacă s-au efectuat închideri ale vechilor capacități, depășite tehnic, producția acestora a fost înlocuită cu cea realizată prin extinderile sau înființarea de noi capacități iar cererea nu a crescut atât de mult încât să erodeze stocurile masive.

Capacitățile suplimentare în regiunile ex-China vor proveni din Orientul Mijlociu și India și vor produce 1,2 milioane tone în 2014, 1,4 milioane tone în 2015, 800 mii tone în 2016 și 200 mii tone în 2017 (DB, 2014). Pentru compensarea acestor creșteri, vor fi necesare noi reduceri ale capacităților existente din partea altor companii din alte zone ale lumii. Conform datelor IAI, producția mondială de aluminiu este stabilizată în prezent la 67-68.000 tone/zi. În cursul anului 2013, reducerile de capacități efectuate au diminuat oferta mondială de metal cu 3,2 milioane tone.

3. Evoluția consumului mondial de aluminiu în perioada 2003-2013

Cu o creștere medie anuală de 2,4% în ultimii 30 de ani și de 7% după 2001, datorită în principal expansiunii explozive din China, cererea de aluminiu a depășit rata de creștere a cuprului, de 2,6% la începutul anului 2000. Majorarea semnificativă a cererii mondiale a fost determinată aproape în totalitate de creșterea consumului din China, cu 16% începând din anul 2000, în timp ce în țările din afara Chinei acesta a fost

de 2% în perioada 2000-2007 și peste 1% după 2007. Chiar și pe perioada crizei economice din 2008, consumul de metal alb a crescut cu 15% în China în 2009, în timp ce în țările din restul lumii acesta s-a diminuat substanțial, cu 17% (Cartas & Stoian, 2013). Creșterea semnificativă a cererii din China a fost susținută de investițiile masive ale Chinei în domeniul imobiliar și al infrastructurii, precum și de consumul privat și de exporturile de produse prelucrate din aluminiu.

Ponderea consumului Chinei în consumul mondial de aluminiu a crescut de la 14% în 2000, la 42% în 2011 și la 45% în 2013.

Aceeași tendință se manifestă și în consumul de cupru, plumb, zinc și oțel. Evoluția ascendentă a consumului de aluminiu în China a determinat dezvoltarea intensă a capacităților de producție, acesta fiind unul din motivele principale ale dezechilibrului accentuat al balanței cerere-ofertă.

Criza economică din 2008 a provocat o reducere a cererii de aluminiu în special în sectoarele de transport și construcții din principalele țări consumatoare de metal alb. După scăderile ușoare, cu 0,9% în 2007 și 2,3% în 2008, consumul de aluminiu a urmat un declin sever în 2009, de 17,2%. Pe fondul reducerii cererii, chiar și în condițiile reducerilor de capacități efectuate de multe companii la nivel mondial, producția a crescut, excedentul de metal s-a acumulat și a influențat substanțial formarea excedentului, cu influență negativă asupra prețurilor metalului alb.

Analizând balanța mondială cerere-ofertă din anul 2008, se constată o creștere a producției de aluminiu cu 4,8%, la 39.971 mii tone, în timp ce consumul scade cu 1,37%, la 36.900 mii tone. În 2009, când criza economică mondială s-a aflat la apogeu, consumul mondial de aluminiu a înregistrat o scădere de 6,3%, la 34.572 mii tone, iar producția mondială s-a diminuat cu 5,6% față de anul precedent.

Dacă creșterea semnificativă a producției din China este însoțită de o majorare susținută a consumului, balanța mondială este în puternic dezechilibru în celelalte țări de pe glob, unde producția a urmat o linie ascendentă (Rusia, SUA, Norvegia, Orientul Mijlociu), generând stocuri de metal care, la nivel mondial, însumează circa 10 milioane tone, la începutul anului 2014.

Importurile de aluminiu primar ale Chinei din alte regiuni, cunoscute pentru avantajul de a utiliza energie electrică la preț scăzut, cum este Orientul Mijlociu și Rusia, au fost considerate ca reprezentând o soluție pentru aprovizionarea cu aluminiu a industriei produselor din aluminiu. Ponderea de 25% ocupată de importurile de aluminiu primar ale Chinei în comerțul total al țării a constituit un imbold pentru producătorii din alte state ale lumii, care și-au extins capacitățile de producție. Aceste companii au contribuit la majorarea excedentului, în condițiile nerealizării creșterii anticipate a importurilor Chinei (care, începând din 2007, au reprezentat mai puțin de 2% din cererea de aluminiu primar din China, exclusiv 2009).

Importurile Chinei, supraestimate de producătorii din afara acestei țări, au fost descurajate și de modalitatea de stabilire a prețurilor de comercializare a metalului pe piața internă. Dacă pe piața aluminiului din afara Chinei metalul se tranzacționează la prețul stabilit la LME, China utilizează prețul stabilit la Bursa de la Shanghai, aplicând o taxă de 5% pentru importurile de metal alb și de 15% pentru exporturi, iar prețul evoluează în funcție de balanța cerere-ofertă din China. Acest aspect explică cererea puternică din China în 2009 față de scăderea abruptă a acesteia în regiunile ex-China.

Consumul de aluminiu la nivel mondial va fi puternic influențat de dezvoltarea sectorului construcțiilor de mașini din China, America de Nord și Europa, care deține o pondere de 25% în consumul mondial de metal alb. Previziunile susțin creșterea cu circa 5-6% a cererii mondiale pentru metalul alb în următorii patru ani (mai mult decât oferta), creându-se condiții pentru echilibrarea pieței și trecerea la deficit în 2016-2017, chiar dacă China va fi supra aprovizionată cu metalul necesar, din motive strategice, mai ales după restricționarea exporturilor de minereuri de bauxită de către guvernul indonezian (Danske Bank, 2014).

Cererea de aluminiu din țările dezvoltate este susținută de dezvoltarea rapidă a sectorului de transport și în special a pieței auto. De asemenea, țările dezvoltate folosesc mai mult aluminiu în producția de automobile mai ușoare. Greutatea scăzută a vehiculelor le asigură eficiență energetică sporită, consum redus de combustibil și scăderea procentului de emisii de gaze cu efect de seră, în conformitate cu legislația de mediu, stabilită și adaptată de SUA, Japonia și statele membre ale UE.

Bibliografie

- Biswas, B. (March 2013). The Secret of Chinese Aluminum Industry. Disponibil la: <http://blog.alcircle.com/2013/03/04/the-secret-of-chinese-aluminum-industry/>
- Cartas M. & Stoian F. (2013). *Principalele tendințe ale producției, comerțului și prețurilor unor produse de bază, materii prime și produse industriale pe plan mondial*. Institutul de Economie Mondială, București
- Danske Bank. (2014). Indonesian supply disruptions a risk in 2014. Disponibil la: [http://danske-research.danskebank.com/link/Commodities2014/\\$file/Commodities_2014.pdf](http://danske-research.danskebank.com/link/Commodities2014/$file/Commodities_2014.pdf)
- Deutsche Bank. (July 2, 2014). *Market Research - Commodity Quarterly*. Disponibil la: <http://www.etf.db.com/ITA/ITA/Download/Research-Global/595e05f2-2e69-4a43-9ca7-cfc5952e4f47/Commodities-Quarterly.pdf>
- Ernst & Young. (2013). *Mergers and acquisition and capital raising mining and metals - 2013 Trends, 2014 Outlook*. (pp. 45). Disponibil la: [http://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/EY_MA_and_Capital_Raising_in_Mining_and_Metals_-_2013_trends,_2014_outlook/\\$FILE/EY-MA-and-capital-raising-in-mm.pdf](http://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/EY_MA_and_Capital_Raising_in_Mining_and_Metals_-_2013_trends,_2014_outlook/$FILE/EY-MA-and-capital-raising-in-mm.pdf)

JCP Investment Partners. (August, 2012). *The Aluminium Market Outlook* (pp. 5). Disponibil la:
<http://jcpip.com.au/docs/jcp-investment-partners-the-aluminium-market-outlook-august-2012.pdf>

Netherlands Organisation for Applied Scientific Research. (2014). *Assesment of historical resources efficiency improvments in the aluminium industry-topical*. Paper no. 10. The Hague